

RÍMSKO - KATOLÍCKA FARNOSŤ VŠETKÝCH SVÄTÝCH VEĽKÉ ZÁLUŽIE

R. Cantalamessa: *Život pod vládou Kristovo - Ex*

Princíp spásy

12/2000

Súčasť seriálu

Tematický okruh

Poradové číslo

EKONÓMIA SPÁSY

december 2000

„Lebo my sme Boží spolupracovníci a vy ste Božia roľa a Božia stavba.“ (1 list Korint'anom 3,9), píše pavol apoštol do Korintu. Táto zásada platí nielen pre Pavlovu apoštolskú činnosť, ale aj pre každého z nás, pretože každý z nás je povoláný k spolupráci na svojej vlastnej spásy, na „stvorenie seba samého“, ako vraví francúzsky teológ Claude Tresmontant, alebo nakoniec aj sv. Augustín, ktorý volá: „Vykúpil si nás, Bože, bez nás, ale nespasíš nás bez nás!“

Ak chceme naozaj účinne spolupracovať s Božím plánom našej vlastnej spásy, musíme ho najprv dokonale spoznať. Pokúsme sa teda teraz o malé zhrnutie Božej ekonómie spásy, čiže Jeho činnosti zameranej na naše spasenie.

Boží úmysel bol stvoriť tvora, ktorý by Mu bol vo všetkom podobný: stvoriť boha na svoj vlastný obraz. Bola to požiadavka Božej nekonečnej lásky, ktorá túži tomu, koho miluje, darovať úplne všetko, čo má a čím sám je.

Preto **stvoril človeka**. Človek ale nato, aby mohol byť dokonalým obrazom Boha Stvoriteľa človeka, musí sa aj sám stať *stvoriteľom* seba samého a to tým, že svojou vôľou dáva súhlas a spolupracuje vedome s týmto plánom svojho zbožštenia. Záver č. 1:

• **K spásy je nevyhnutne potrebná naša spolupráca s Bohom.**

Hriech človeka a odmietnutie tejto spolupráce Boží plán zhatili. Boh je svätý a to znamená, že v ňom nie je ani najmenšie zlo. Ak mal byť človek rovnaký ako Boh, musel aj on byť rovnako dokonalo svätý. Človek ale bol hriešny, nie svätý a naviac na ňom spočinul následok hriechu – smrť. Boh sa preto rozhodol situáciu vyriešiť tým, že sa stal človekom a vzal na seba všetky hriechy všetkých ľudí aj s ich následkami – smrťou. Človeku dal potom svoju vlastnú spravodlivosť a človek sa tak stal svätým nie pre svoju dokonalosť, ale preto, že ho Boh zahľadil do svojej vlastnej svätosti. Záver č. 2:

• **Keď človek zhršil, Boh vzal na seba hriechy človeka a nemiesto neho zomrel. Človeku dal potom svoju vlastnú spravodlivosť a urobil ho svätým.**

Človek sa teda skrze Krista stal svätým a spravodlivým. Ale stále bol iba človekom a človek nie je bohom. Ale v Kristovi sa Boh stal človekom a teda Kristus je človek, ktorý je Bohom. V Kristovi teda človek *ako taký* sa skutočne stal Bohom. Záver č. 3:

• **V Kristovi sa človek stal Bohom a zasadol na Boží Trón a dostal Meno nad každé iné meno, Božie meno JHWH.**

Akým spôsobom sa ale stane to, že sa Bohom staneme aj *MY* a nielen Kristus? Skrze jednotu s Kristom. Ježiš sa modlí: „*No neprosím len za nich, ale aj za tých, čo skrze ich slovo uveria vo mňa, aby všetci boli jedno, ako ty. Otče vo mne a ja v tebe, aby aj oni boli v nás ... A slávu, ktorú si ty dal mne, ja som dal im, aby boli jedno, ako sme my jedno - ja v nich a ty vo mne ... Otče, chcem, aby aj tí, ktorých si mi dal, boli so mnou tam, kde som ja, aby videli moju slávu ktorú si mi dal, lebo si ma miloval pred stvorením sveta...*“ (1. Jánom list 17,20-23). Záver č.: 4

• **Naša nádej na spásu spočíva v tom, že budeme zjednotení s Kristom tak dokonalo, že sa staneme Kristom (my v ňom a On v nás) a budeme tak žiť Jeho Boží život.**

Kým spôsobom môžeme dosiahnuť jednotu s Kristom?

Boží plán je v tomto smere nasledovný:

• **Krst:**

V krste nám Boh dáva do srdca **semienko Života**. Je to len semienko, samo o sebe akoby „mŕtve“ a neživé. To preto, lebo Boh nám svoj život vnútiť nemôže a nato, aby semienko ožilo, potrebuje náš súhlas a našu spoluprácu. Na druhej strane ale bez tohto nezaslúženého daru, ktorý nám Boh dáva, by sme my sami – pochopiteľne – svojím vlastným úsilím nedosiahli absolútne nič...

• **Uverenie:**

Ak uveríme Bohu a otvoríme mu svoje srdce, dáme Mu tým súhlas k tomu, aby v nás ožilo semienko Božieho života. Môžeme „prežiť“, čo to znamená Boží život, dotknúť sa ho, zakúsiť ho. Ale stále je to ešte len Boží život v nás – nie je to ešte *naš* život. V okamihu tejto skúsenosti sme ešte stále „starí“ ľudia žijúci starým životom.

• **Obrátenie:**

Ján Krstiteľ hlása „*krst pokánia na odpustenie hriechov*.“ (Marekovo evanjelium 1,4). Ježiš sám tiež vyzýva: „*Priblížilo sa Božie kráľovstvo. Kajte sa a verte evanjeliu!*“ (Markovo evanjelium 1,15). A Peter po zoslaní Ducha vyzýva prvých veriacich: „*Robte pokánia a nech sa dá každý z vás pokrstiť v mene Ježiša Krista na odpustenie svojich hriechov a dostanete dar Svätého Ducha*.“ (Skutky apoštolov 2,38).

V gréckej pôvodine slovo „**pokánia**“ **znie „metanoia“**, čiže **zmena zmysľania**. Ide o zmenu podľa Pavlových slov: „*Zmýšľajte tak ako Kristus Ježiš*“ (List Filípanom 2,8).

Čo sa stane, ak začneme zmysľat' ako Ježiš? Začneme žiť ako Ježiš. Naše myšlienky sa nutne prejavujú skutkami: ak si myslíme, že sme chorí, zaľahneme do postele, ak si myslíme, že sme hladní, najeme sa. Ak zmysľame ako Ježiš, tak aj konáme ako Ježiš. Naše skutky pritom nie sú púhou kópiou Ježišových skutkov, ale sú to práve tie skutky, ktoré by Ježiš skutočne konal, keby namiesto v Nazarete pred 2000 rokmi žil tu a teraz v našej situácii. Inými slovami:

Keby sme napodobňovali Ježišové skutky, tak by sme sa hrali na Ježiša. Navonok by sme konali Jeho skutky, ale vo vnútri by sme stále zmysľali po svojom a boli stále sebou.

Ak ale napodobňujeme Ježišovo zmysľanie, stávame sa Ježišom, pretože sme tým, čo myslíme. Pacienti, ktorí po úraze stratili pamäť (časť svojej mysle) už neboli tým, čím boli predtým, ich osobnosť sa úplne stratila. V prípade Ježiša to platí naopak: osvojením si Ježišovho zmysľania umožňujeme, aby sa Ježišov život stal našim životom a aby sme sa my sami stali Ježišom! Skutky sú len malým vonkajším prejavom tejto veľkej vnútornej zmeny. Záver č. 5:

• **Kľúčom k tomu, aby sa Ježišov život stal našim životom, je obrátenie. Obrátiť sa znamená začať zmysľat' tak, ako Kristus Ježiš.**

V tomto ponímaní **obrovskú úlohu hrá slovo „prítomnosť“**. So zmysľaním je to ako s udeiráním kladivom: nejestvuje „udieranie“. Existuje len „úder“. Jeden konkrétny úder kladivom, A ten trvá len jediný okamih. Sotva doznie, už ho niet. Ak chceme, aby jestvoval, musíme znovu udrieť. Podobne je to aj so zmysľaním. Jestvuje len: myslieť ako Ježiš. A myslieť môžeme len teraz v tomto okamihu. To, na čo sme pomysleli pred sekundami, už nie je skutočnosť, ale minulosť. Skutočné je len to, čo teraz práve konáme a myslíme.

Obrátenie je preto tiež nič, čo jestvuje iba v prítomnosti. Obrátiť sa znamená v každom okamihu znovu a znovu sa rozhodovať pre zmysľanie Ježiša Krista. **Obrátenie nie je nič, čo raz urobíme a potom trvá** a zostáva práve tak, ako netrvá a nezostáva úder kladivom, ale doznie a už je preč. Preto kováč musí znovu a znovu bez prestávky udierať do nákovy a **kresťan sa musí neustále znovu a znovu v každom okamihu „obrátiť“**, čiže **znovu sa rozhodnúť aj v tomto okamihu, v tejto situácii, ktorú práve prežívam, zmysľat' ako Ježiš a následne sa aj navonok zachovať podľa Ježišovho zmysľania**. Ak sme sa rozhodli pre Ježišovo zmysľanie pred 10 sekundami, tak sme ako Ježiš zmysľali pred 10 sekundami. Ale nato, aby sme ako Ježiš zmysľali aj *teraz*, sa pre to musíme znovu rozhodnúť *teraz*. A o 10 sekúnd znovu. A potom znovu. A zas.

Práve toto **neustále prítomné pokánia, ktoré sa stáva našim životným štýlom**, je bránou k tomu, aby sa v nás rozlial Ježišov život a aby nás Ježiš v Cirkvi úplne zjednotil so sebou a zrástol s nami do jediného tela, jedinej bytosti. Ale o tom podrobnejšie niekedy nabudúce! Pre nás je teraz rozhodujúci náš posledný záver č. 6:

• **Obrátiť sa znamená PRAVE TERAZ chcieť a usilovať sa zmysľat' ako Ježiš!**

Praktické úlohy:

1) *Spoločne si prediskutujte jednotlivé body a závery a presvedčte sa, že všetci správne pochopili Božiu stratégiu spásy!*

2) *Aký je rozdiel medzi napodobňovaním Ježišových skutkov a Ježišovho zmysľania? Toré z týchto dvoch nám umožňuje žiť Ježišov život? Prečo? Aký dopad to má na našu spásu?*

3) *Prečo viera a obrátenie nie je nič, čo „máme“, ale nič, čo naopak musíme neustále znova a znova obnovovať, lebo sa inak stratia?*

4) *Čo podľa toho potom znamená, že niekto „je veriaci“ človek?*